

Sygn. akt II CSK 415/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa F. G.

przeciwko P. G.

o zwrot przedmiotu darowizny,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 5 lutego 2016 r., sygn. akt I Ca (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ograniczony tymi przesłankami dostęp do Sądu Najwyższego wiąże się z charakterem skargi kasacyjnej jako środka zmierzającego do podważenia prawomocnego już orzeczenia i tylko w sytuacji gdy zachodzi potrzeba uzyskania wypowiedzi Sądu Najwyższego z uwagi na jego funkcje ustrojowe, a więc sprawowanie nadzoru judykacyjnego, w tym zapewnianie jednolitości orzecznictwa sądów powszechnych. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Powód we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). i zagadnienie to sformułował jako potrzebę uzyskania wypowiedzi Sądu Najwyższego na pytanie „czy w postępowaniu o zwrot przedmiotu darowizny z powodu rażącej niewdzięczności, należy oceniać i analizować zachowania stron (darczyńcy i obdarowanego) jedynie z okresu ostatniego roku (w rozumieniu art. 899 § 3 k.c.), czy też do oceny i analizy zachowania stron należy uwzględniać również ich relacje z lat wcześniejszych, zanim nastąpiło zdarzenie będące podstawą powództwa”. Zagadnieniu temu nie można przypisać doniosłości jakiej wymaga się dla zagadnienia prawnego skutkującego przyjęciem skargi do merytorycznego rozpoznania. Niewątpliwie odpowiedź zawiera wskazany przez skarżącego art. 899 § 3 k.c., co nauka zgodnie wyjaśnia jako uzasadniający wnioskowanie, że skoro uprawniony przez rok darowizny nie dowołał, to albo obdarowanemu przebaczył, albo nie odczuł, że zachowanie obdarowanego nosi znamiona zachowania niewdzięcznego (por. też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2004 r. III CK 601/03, nie publ.).

Zważywszy na powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., postanowił jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 398²¹ k.p.c. i § 2 pkt 6 oraz § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

jw